

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620205808
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6620205808.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkýň 1/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D. - E., 2/ F. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. G. XXXX/XX, XXX XX D., proti žalovaným: 1/ EOS KSI Slovensko, a. s., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, 2/ Aukčná spoločnosť, s. r. o., so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 46 141 341, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - Marek Piršel, s. r. o., so sídlom Kopčianska 10, 851 01 Bratislava, IČO: 47 255 498, 3/ EOS Slovensko Finance, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 51 207 354, zast. Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, 4/ JUDr. Tomáš Trella, notár, so sídlom Mostová 185/2, 811 02 Bratislava, IČO: 42 277 931, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a neplatnosti právnych úkonov, na odvolanie žalobkýň 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 7Csp/130/2020 - 386, zo dňa 26. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalobkyne 1/ a 2/ sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

III. Žalovanému 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Súd zamieta žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby konanej ako opakovaná dražba dňa 04. 09. 2020 o 14:54 h v konferenčnej sále na prízemí hotela Dixon, Švermova 32, 974 04 Banská Bystrica nehnuteľnosťami zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. E., obec a okres Lučenec, parc. reg. „C“ evidovaná na katastrálnej mape parc. č. XXX o výmere 408 m², druh pozemku záhrada, parc. č. XXX/X o výmere 190 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvorie, parc. č. XXX/X o výmere 44 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, stavby súp. č. XXX na parc. č. XXX/X, druh stavby rodinný dom a žalobu o určenie vlastníckeho práva žalobkýň 1/ a 2/ k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. E., obec D., okres D. parc. reg. „C“ evidované na k. ú. mape parc. č. XXX o výmere 408 m², druh pozemku záhrada, parc. č. XXX/X o výmere 190 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvorie, parc. č. XXX/X o výmere 44 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, stavby súp. č. XXX na parc. č. XXXX, druh stavby rodinný dom.“

II. Žalobkyne 1/ a 2/ sú povinné spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania v rozsahu 100% žalovanému 1/, 2/, 3/ v lehote do 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia prvostupňového súdu o výške trov konania.

III. Súd nepriznáva náhradu trov konania žalovanému 4/ voči žalobkyniam 1/ a 2/.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd konštatoval, že žalobkyne sa podanou žalobou domáhali určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby a určenia neplatnosti právnych úkonov navrhovateľa dražby, dražobníka, vydražiteľa a notára. Vykonaným dokazovaním zistil, že na základe zmluvy o poskytnutí úveru reg. č. XXXXXX Československá obchodná banka, a. s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava (ďalej len „ČSOB“) poskytla žalobkyni 1/ úver vo výške 119.000 Eur za účelom splatenia iného úveru a rekonštrukcie nehnuteľnosti - rodinného domu. Zároveň ČSOB so žalobkyňami 1/ a 2/ uzatvorila dňa 21. 11. 2011 zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam evidovaných na LV č. XXXX kat. úz. E.. Uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/14/2017 – 106 zo dňa 28. 11. 2017 došlo k schváleniu súdneho zmieru medzi žalobkyňou 1/ a ČSOB, kde žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť banke sumu 115.871,70 Eur s prísl. v mesačných splátkach po 1.500 Eur mesačne. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30. 07. 2019 spolu s doplňujúcou zmluvou k postúpeniu pohľadávok č. XXXXXXXXXXXX postúpila ČSOB pohľadávku voči žalobkyniam na žalovaného 1/. Následne dňa 04. 09. 2020 sa uskutočnila dražba predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. E. (ďalej len „predmet dražby“).

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, pričom sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobkýň, ktoré tieto v konaní vzniesli. Žalobkyne namietali porušenie ich ústavných práv a článkov dohovoru o právach dieťaťa. K uvedenému súd prvej inštancie poukázal na to, že v prípade, ak je dobrovoľná dražba zákonná, neporušujú sa tým ustanovenia Ústavy SR, či dohovoru o právach dieťaťa. Zákon o dobrovoľných dražbách už bol posudzovaný v teste ústavnosti ako súladný s Ústavou SR a Súdny dvorom EÚ ako eurokonformný, za podmienky, ktorá umožňuje napadnúť dobrovoľnú dražbu prostredníctvom žaloby. V súlade s § 21 ods. 2 zákona č. 527/2022 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“) mohli žalobkyne spochybníť a domáhať sa určenia neplatnosti dražby, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia ZoDD. Žalobkyne však nepreukázali svoje tvrdenia a ani okresný súd nezistil porušenia zákonných ustanovení týkajúcich sa výkonu dobrovoľnej dražby. Nebolo preto možné hovoriť o porušení základných ľudských práv žalobkýň a dieťaťa.

4. Žalobkyne namietali neudelenie súhlasu k výkonu záložného práva. K predmetu dražby bolo záložné právo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva (č. l. 143 spisu), ktorou bola zabezpečená pohľadávka zo zmluvy o poskytnutí úveru. V zmysle § 151m ods. 6 OZ koná pri výkone záložného práva v mene záložcu záložný veriteľ. Nakoľko záložný veriteľ konal v mene záložcu priamo zo zákona, tak jeho právne úkony sa viažu priamo na záložcu. K výkonu záložného práva nebolo potrebné, aby žalobkyne ako záložcovia a vlastníčky predmetu dražby dávali súhlas, keďže podľa § 151 ods. 4 OZ boli povinné strpieť výkon záložného práva a poskytnúť záložnému veriteľovi (žalobcovi 1/) potrebnú súčinnosť na výkon záložného práva. Námietku žalobkýň o premlčaní pohľadávky považoval za neopodstatnenú. Pohľadávka, pre ktorú došlo k výkonu záložného práva, bola priznaná uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Csp/14/2017 zo dňa 28. 11. 2017 (č. l. 80 spisu). V zmysle § 110 OZ je premlčacia lehota pri judikovaných pohľadávkach 10 rokov, a preto ku dňu dražby dňa 04. 09. 2020 neuplynulo desať rokov od rozhodnutia súdu. Žalobkyne v konaní ďalej tvrdili, že žalovaní mali na nich vyvíjať nátlak a ich konanie malo vykazovať známky viacerých trestných činov. Tieto tvrdenia žalovaní popreli, pričom žalobkyne tieto svoje tvrdenia ani nijako nepreukázali. Taktiež namietali, že žalovaný 2/ tým, že neodovzdal predmet dražby vydražiteľovi porušil ustanovenia ZoDD, a preto mala byť dražba neplatná. S ohľadom na zákonné ustanovenie § 20 ods. 13 ZoDD na túto námietku neprihliadol. Rovnako neboli dôvodné ani námietky žalobkýň týkajúce sa podhodnotenia predmetu dražby znaleckým posudkom a nevykonania obhliadky znalkyňou. Vykonaným dokazovaním mal preukázať vykonanie obhliadky dňa 12. 11. 2019 (č. l. 330 spisu). Znalecký posudok č. 42/2019 vypracovala znalkyňa G. H. I. dňa 27. 11. 2019. Zistená všeobecná hodnota predmetu dražby bola stanovená metódou polohovej diferenciacie vo výške 159.000 Eur. Znalecký posudok v čase uskutočnenia dražby nebol starší ako šesť mesiacov (§ 12 ods. 1 ZoDD). Súd prvej inštancie nevykonával výsluch znalkyne, keďže žalobkyne nezložili preddavok na jej výsluch. K námietkam žalobkýň k úverovej zmluve uviedol, že tieto neoznačili neprijateľné podmienky úverovej zmluvy, a s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora EÚ nebol preto povinný analyzovať všetky podmienky, ale len tie, ktoré by boli vymedzené v predmete

žaloby (rozhodnutie SD EÚ vo veci C - 511/17 Lintner v Unicredit Bank Maďarsko bod 30, 39). V tomto smere poukázal na to, že pohľadávka z úverovej zmluvy bola judikovaná rozhodnutím vo veci sp. zn. 9Csp/14/2017 zo dňa 28. 11. 2017 a rovnako v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4C/14/2016, v ktorom namietali existenciu neprijateľných podmienok bola žaloba o žalobkyň o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva zamietnutá. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 15Co/47/2017 zo dňa 18. 10. 2017. Prvoinštančný súd nezistil ani pravdivosť tvrdení žalobkyň týkajúce sa nezverejnenia oznámenia o dražbe v zákonnej lehote a zákonným spôsobom. Vykonaným dokazovaním mal preukázané doručenie oznámenia o dražbe všetkým subjektom v zmysle § 17 ods. 5 písm. a), b), c), f) a i) ZoDD. Z oznámenia mesta Lučenec zo dňa 28. 02. 2020 a zo dňa 07. 09. 2020 (č. I. 72 a 73 súdneho spisu) zistil, že dražba bola oznámená na verejnej tabuli mesta Lučenec. Rovnako boli nepravdivé tvrdenia žalobkyň, že predmet dražby nebol označený a neboli vykonané obhliadky, čo bolo preukázané fotografiami z č. I. 58 – 61 spisu. Nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobkyň o neplatnosti dražby z dôvodu, že táto začala o 14:54 a nie o 14:45 hod.. Súd prvej inštancie z notárskej zápisnice N 1338/2020, Nz 25540/2020 (ďalej len „notárska zápisnica“) zistil, že tesne pred termínom otvorenia opakovanej dražby sa dostavili ďalšie osoby, ktoré preukázali splnenie podmienok stať sa účastníkom opakovanej dražby a zároveň z dôvodu výberu vstupného od osôb, ktoré sa chceli zúčastniť dražby ako verejnosť. Po úplnej registrácii a vydaní potvrdenia o zložení vstupného za verejnosť, licitátor dražby otvoril opakovanú dražbu o 14:54 hod.. Keďže začiatok dražby začal neskôr z dôvodov vyvolaných žalobkyňou 1/ a osobami pôsobiacimi na jej strane, okresný súd v danom prípade nepovažoval tento dôvod za relevantný pre určenie neplatnosti dražby. Žalobkyne namietali neidentifikáciu účastníkov dražby č. 2, 3 a 4 v notárskej zápisnici. V tejto situácii sa okresný súd stotožnil s argumentáciou žalovaného 2/, ktorá vychádzala zo stanoviska Prezídia Notárskej komory Slovenskej republiky k niektorým ustanoveniam ZoDD, z ktorého bolo zrejmé, že notár iba na základe požiadavky žiadateľa o vyhotovenie notárskej zápisnice (t. j. žalovaného 2/) môže potvrdiť totožnosť aj iných osôb, napríklad účastníkov dražby, ak s tým dotknuté osoby súhlasia. Z právneho poriadku Slovenskej republiky nevyplýva notárovi striktná povinnosť za každých okolností poňať do notárskej zápisnice identifikáciu účastníkov, pričom ani z § 24 ods. 2 ZoDD, táto povinnosť notárovi nevyplýva. Z uvedených dôvodov tak okresný súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby voči žalovaným 1/ až 3/.

5. Vo vzťahu k žalovanému 4/ zamietol žalobu z dôvodu, že tento nebol v spore pasívne vecne legitimovaným subjektom. Vychádzal z § 24 ods. 4 ZoDD, ktoré upravuje okruh subjektov v prípade žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby, pričom notár osvedčujúci priebeh dražby takýmto subjektom nie je.

6. O trovách konanie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto priznal úspešným žalovaným 1/ až v rozsahu 100%. Žalovanému 4/ náhradu trov konania nepriznal lebo tento nežiadal priznať náhradu trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku podali žalobkyne odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zaviazal protistranu na úhradu trov konania.

8. Napadnutý rozsudok považovali za nezákonný, zmätočný a nepreskúmateľný, nakoľko bol vydaný v rozpore s únijovým právom. Napadnuté výroky rozsudku okresného súdu nemali oporu vo vykonanom dokazovaní. Prvoinštančný súd mal len prevziať tvrdenia žalovaných, a pritom sa náležite nevysporiadal s otázkami žalobkyň ako spotrebiteľov. Súd prvej inštancie mal spôsobiť právnu neistotu a svojim postupom mal porušiť právo žalobkyň na spravodlivý proces. Vytýkali okresnému súdu, že svoje rozhodnutie právne neposúdil podľa príslušných právnych noriem, ktorými sú zákon o ochrane spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52, § 53, § 54 a nasl. OZ. Rozhodnutie okresného súdu malo vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia a neúplného zistenia veci, nakoľko okresný súd sa nedostatočne nevysporiadal (zrejme správne malo byť „vysporiadal“) s námietkami podanými v podaní s názvom „Vyjadrenie žalobcu – záverečná reč“ a všetky neodôvodnil. Interpretáciu súdu prvej inštancie považovali v rozpore s obsahom právnej praxe, pričom odklon nebol nijako zdôvodnený. Hodnotenie dôkazov bolo podľa názoru žalobkyň vykonané bez akceptovateľného racionálneho základu v rozpore so skutkovým základom. Rozsudok považovali za príliš formalistický, pričom trpí vadami a jeho závery boli extrémne inkonzistentné. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu nespĺňalo zákonom stanovené podmienky v zmysle § 220 CSP bolo zmätočné a nepreskúmateľné. V tomto smere poukázali

na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, princípy CSP, znenia článkov ústavy, zmluvy o Európskej únii a charty základných práv Európskej únie, z ktorých citovali. Nestotožnili sa s názorom súdu prvej inštancie podľa ktorého v zmysle ZoDD dražobník nebol povinný odovzdať predmet dražby. Okresný súd sa mýlil, keď sa nevysporiadal so zákonným ust. § 29 ods. 1 ZoDD, ale len uviedol, že žalobkyne mali odovzdať predmet dražby v zmysle § 26 ods. 2 ZoDD. Nevyslovenie jednoznačného právneho názoru všeobecného súdu k otázke vzájomného vzťahu dvoch právnych predpisov (§ 29 ods. 1, 2 ZoDD a čl. 20 ods. 1 Ústavy SR) z hľadiska aplikovateľnosti jedného z nich na danú vec, ktorý je relevantný pre jeho rozhodnutie považovali za taký nedostatok, ktorý zakladá porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Považovali za nesporné, že vydražiteľ (zrejme malo byť „dražobník“) neodovzdal vydražiteľovi a ani ho nemohol odovzdať lebo predmet dražby nemal. Žalobkyne ako vlastníčky predmetu dražby prejavili pritom určito a zrozumiteľne svoju vôľu, a to priamo na napadanej dražbe, kedy výslovne zakázali dražobníkovi dražiť predmet dražby. Napriek tomu žalovaný 4/ mal odmietnuť zapísať túto ich prejavenu vôľu do notárskej zápisnice. Považovali za nesporné, že boli dotknuté na svojich právach, a že došlo k porušeniu ustanovení ZoDD. Rovnako im mala byť spôsobená ujma na ústavou, zákonom chránených základných ľudských práv. Konaním dražby došlo k spôsobeniu majetkovej škody vo výške najmenej 300.000 Eur, čo predstavovalo hodnotu predmetu dražby. Súd prvej inštancie im mal odoprieť právo na vykonanie navrhovaných dôkazov, nakoľko odmietol vykonať dokazovanie výsluchom znalkyne, čím mal porušiť ich právo na spravodlivý proces. Okresný súd zaviazal žalobkyne na zaplatenie preddavku na výsluch znalkyne. Takýto postup považovali za výlučne diskriminačný. Súd prvej inštancie mal vedomosť o tom, že sú spotrebiteľkami, a preto sú oslobodené od akéhokoľvek ukladania poplatkovej povinnosti. Okrem toho prvoinštančný súd ani neuviedol, či a ako vyzval žalobkyne na zloženie preddavku, pričom jeho nezložením nemal právo im znemožniť vykonanie tohto dokazovania. Opätovne vytykali nepreskúmanie spotrebiteľských zmlúv a neprijateľných a nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktoré je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti, a to s poukazom na únijnové právo. Podstatou eurokonformného výkladu spotrebiteľského práva je zabránenie tomu, aby spotrebiteľ bol viazaný nekalou podmienkou, čiže úsudok všeobecného súdu o tom, či a prečo treba danú podmienku považovať za neprijateľnú.

9. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že podanie je výsledkom klamlivej pomoci spotrebiteľom prostredníctvom občianskeho združenia. Podané odvolanie rovnako ako žaloba len zmätočne a nezrozumiteľne odkazovalo na rôzne ustanovenia právnych predpisov bez riadneho zdôvodnenia, konkretizácie a ich súvislosti na danú vec.

10. Žalovaní 1/ a 3/ sa vo svojom vyjadrení stotožnili s rozsudkom okresného súdu, a preto ho navrhli ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Mali za to, že napriek rozsiahlemu odvolaniu z tohto nie je zrejme, aké konkrétne skutočnosti žalobkyne napadali. Vo vzťahu namietaných skutočností žalobkýň, s ktorými sa okresný súd podľa ich názoru nevysporiadal, tak s uvedeným sa žalovaní 1/ a 3/ nestotožnili. Okresný súd sa v odsekoch 10 až 19 odôvodnenia podrobne venoval námietkam žalobkýň, ktoré posúdil ako nedôvodné.

11. Žalovaní 1/ a 3/ sa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného 2/ stotožnili s jeho vyjadrením a zároveň zotrvali na svojom vyjadrení ako aj na podanom odvolacom návrhu.

12. Rovnako žalovaný 2/ sa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných 1/ a 3/ stotožnil s ich vyjadrením k odvolaniu.

13. Žalobkyne v odvolacej replike k vyjadreniu žalovaného 2/ zotrvali na podanom odvolacom návrhu. Popreli tvrdenia žalovaného 2/ v jeho vyjadrení. Uviedli, že predmet dražby nadobudli zákonným spôsobom a majú zákonné právo ho využívať. Žalovaný 2/ nemal predmet dražby na draženie k dispozícii a nemal právo s ním nakladať. Žalovaní porušili zásadu z rímskeho „Nemo plus iusi ad alium ransferre potest quam ipse habet“, a preto nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k predmetu dražby na žalovaného 3/. Podľa ZoDD môže dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k predmetu dražby za účasti licitátora, to znamená, že je potrebný úkon licitátora na základe návrhu vlastníka, ktorý s dražobníkom uzavrie zmluvu o dražení veci. V predmetnej veci však žalobkyne ako spotrebiteľky neuzavreli s dražobníkom zmluvu o dražbe k predmetu dražby. Zopakovali, že zmluvu o dražbe mal uzavrieť žalovaný 1/, ktorý nebol vlastníkom predmetu dražby a nemal ani plnomocnenstvo od žalobkýň,

a ani ich súhlas na uzavretie takejto zmluvy. Žalobkyne priamo na dražbe zakázali draženie predmetu dražby. Dovolali sa neplatnosti dražby v zmysle § 39 a 39a OZ. Podľa ich názoru licitátor ako fyzická osoba nebol v dražbe oprávnený udeliť príklep žalovanému 3/, pretože predmet dražby nemal k dispozícii ani vo faktickej moci, nakoľko nemal plnomocenstvo na draženie od žalobkýň a jeho úkon odporoval obsahu a účelu zákona, obchádzal ho a zároveň sa priecil dobrým mravom. Licitátor mal zneužiť neschopnosť plniť záväzky druhej strany a mal sebe a inému sľúbiť a poskytnúť plnenie.

14. Rovnako v odvolacej replike k vyjadreniu žalovaného 2/ a 3/ zotrvali na podanom odvolaní, odvolacích dôvodoch a odvolacom návrhu. Popreli tvrdenia žalovaných 2/ a 3/ v ich vyjadrení. Súd prvej inštancie nerozhodol o napádanej dražbe na návrh žalobkýň, či je napádaná dražba neplatná, nerozhodol ani či napádaná dražba je platná.

15. Žalovaní 1/ a 3/ v odvolacej duplike k vyjadreniu žalovaného 2/ zotrvali na nimi podanom odvolacom návrhu.

16. Žalobkyne nad rámec odvolacej dupliky sa opätovne vyjadrili k vyjadreniu žalovaných 1/ a 3/ svojim podaním doručeným dňa 06. 06. 2023. V predmetnom podaní zotrvali na svojich doterajších tvrdeniach. Neuvedli žiadne nové skutočnosti, popreli tvrdenia žalovaných a zopakovali len to, čo už uvádzali počas celého konania. Rovnako opätovne namietali obsah notárskej zápisnice, pričom tvrdili, že chceli vypočúť žalovaného 4/, avšak súd prvej inštancie im neumožnil vykonať dokazovanie jeho výsluchom, čím im odoprel právo na spravodlivé súdne konanie.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Predmetom konania pred prvoinštančným súdom bolo určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku prvoinštančného súdu, ktorý žalobu žalobkýň zamietol a zároveň rozhodol aj o náhrade trov konania.

20. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné ozrejmiť žalobkyniam ich postavenie v konaní. Predmetom konania v predloženej veci je síce spor občianskoprávneho charakteru, avšak nejde o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ale o spor upravený osobitným predpisom, ktorým je ZoDD, ktorý v čase podania žaloby mal byť okresným súdom podľa Príloha 1, časť II, písm. B, bod 1, písm. a), resp. r) vyhlášky č. 543/2005 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresne súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy v znení ku dňu podania žaloby (ďalej len „Vyhláška“) zapísaný do registra prvostupňovej agendy C, a nie do agendy Csp, keďže uvedený spor nespĺňa kritérium na zápis do tohto registra podľa Príloha 1, časť II, písm. B, bod 5 Vyhlášky. Následne po podaní odvolania bola vec na odvolacom súde nesprávne zapísaná do registra CoCsp podľa Prílohy 1, časť III, písm. A (súdne registre odvolacej agendy) bod 2 Vyhlášky, nakoľko na okresnom súde bola zapísaná v registri Csp. Nakoľko odvolací súd zistil nesprávnosť zápisu až po uplynutí 30 dňovej lehoty v zmysle § 152 ods. 9 Vyhlášky, nemohla byť vec prevedená do správneho registra, ktorým je register Co podľa Prílohy 1, časť III, písm. A (súdne registre odvolacej agendy) bod 1 Vyhlášky. Je potrebné si uvedomiť, že nesprávnosť zápisu v registri nespôsobuje zmenu postavenia strany v spore. V danom prípade sa tak na žalobkyne aj s ohľadom na nesprávny zápis v registri, v spore o určenie neplatnosti dražby nemôže nazeráť ako na spotrebiteľov a nie je možné ani aplikovať príslušné ustanovenia týkajúce sa sporov s ochranou slabšej strany, či spotrebiteľských sporov, keďže ide o spor upravený osobitným predpisom, ktorým je ZoDD. Žalobkyne 1/ a 2/ boli v postavení spotrebiteľiek v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4C/14/2016 a následne na odvolacom súde v konaní vedenom 15Co/47/2017, kedy sa domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, ktorá žaloba bola okresným súdom zamietnutá a odvolací súd v zmysle 389 ods. 1, 2 CSP predmetné rozhodnutie potvrdil. Rovnako žalobkyňa 1/

bola v postavení spotrebiteľky v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9Csp/14/2017, kde vystupovala v procesnom postavení žalovanej. Spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci s touto zmluvou. Žalobkyne žalobou namietali, že boli porušené ich práva v súvislosti s realizáciou opakovanej dobrovoľnej dražby, ktorá sa konala 04. 09. 2020, ktoré porušenie práv uplatňovali vo vzťahu k ustanoveniam špeciálneho zákona, a to ZoDD, ktoré v tomto konaní okresný súd aplikoval. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia odvolací súd konštatuje, že napriek nesprávnemu zápisu do registra, nejde o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy – spotrebiteľský spor, ale o klasický občianskoprávny spor. Žalobkyne tak v konaní nevystupujú v postavení spotrebiteľiek.

21. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že k zamietnutiu žaloby došlo z dvoch rozdielnych dôvodov. Žaloba žalobkyň vo vzťahu k žalovaným 1/ až 3/ bola zamietnutá ako nedôvodná, pre nepreukázanie existencie dôvodov, pre ktoré by mohla byť určená neplatnosť dražby a vo vzťahu k žalovanému 4/ došlo k zamietnutiu žaloby pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore.

22. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil, keď žalobu zamietol. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré v tejto súvislosti uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd. V odvolacom konaní odvolateľky neuviedli iné dôvody než tie, ktoré namietali už v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými nebolo dôvodné, aby sa súd bližšie a opätovne zaoberal, a to z dôvodu, ktorý súd uviedol vo svojom rozhodnutí. Okresný súd za existujúcej situácie nemal inú možnosť než žalobu žalobkyň zamietnuť. Odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie.

23 Námietka žalobkyň, že rozhodnutie nie je odôvodnené, nie je opodstatnená. Rozhodnutie súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Obsahuje nielen úvodnú popisnú časť (čoho sa strany domáhajú, aké dôkazy súd vykonal), ale i spôsob a rozsah, akým sa súd prejednávanej vecou zaoberal a tiež samotné právne posúdenie. Súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi argumentmi žalobkyň. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovelo, a pre ktoré žalobu zamietol, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje závery. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie odvolateľiek, že okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil, resp. toto je zmätočné a nepreskúmateľné, priečiace sa zákonu. Za procesnú vadu konania nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobkyň. Z práva na spravodlivý proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený, teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie. Pisomné vyhotovenie rozsudku okresného súdu obsahuje všetky náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 1 CSP, je podpísané vo veci konajúcim sudcom JUDr. Petrom Strakom, v zmysle ust. § 61 ods. 1 Vyhľadky a stranám konania bol rovnopis rozsudku zaslaný spolu (spojený) s „doložkou o autorizácii“, ktorá nahrádza vlastnoručný podpis. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (pozri rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 251/2004, II. ÚS 200/2009 a pod.). Súd preto nie je povinný dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len tie, ktoré majú podstatný význam, resp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ pre rozhodnutie veci samej bez toho, aby sa zachádzalo do všetkých detailov sporu. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie sa zaoberal všetkými relevantnými námietkami žalobkyň, ktoré súviseli s určením neplatnosti dobrovoľnej dražby a s týmito sa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal. Odvolací súd nezistil, že by postupom prvoinštančného súdu došlo k porušeniu práv odvolateľiek na spravodlivý proces. Žalobkyne v podanom odvolaní chaoticky namietali takmer všetko, pričom v ich odvolacej argumentácii absentovala nielen vecnosť, ale aj priamosť spojená s poukázaním na konkrétne procesné a prípadne právne pochybenia, ktorých by sa mal súd prvej inštancie s ohľadom na nimi uvedené námietky dopustiť. Žalobkyne napríklad namietali, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s ich námietkami v podaní v názvom „Vyjadrenie žalobcu – záverečná reč“, pričom takéto podanie nie je ani obsahom súdneho spisu (t. j. nenachádza sa v ňom a nie je ani v elektronickom súdnom spise). Žalobkyne súdu prvej inštancie takéto podanie nedoručili a zároveň sa ani nezúčastnili na pojednávaní dňa 26. 10. 2022, kedy súd vo veci rozhodol, a preto žalobkyne ani nevyužili možnosť záverečnej reči v zmysle § 182 CSP. Okresný súd sa tak nemal s akými konkrétnymi námietkami zaoberať a rovnako odvolací súd nemohol túto námietku žalobkyň posúdiť.

24. Ďalej žalobkyne namietali hodnotenie dôkazov. Odvolací súd poukazuje na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na získané poznatky z vykonaného dokazovania, je vecou vnútorného presvedčenia sudcu a jeho logického myšlienkového postupu. Z tejto zásady vyplýva, že nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. V tomto smere odvolací súd je toho názoru, že nemožno okresnému súdu vyčítať žiadne pochybenia, nakoľko výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá pravidlám logického myslenia a súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania.

25. K námietke týkajúcej sa nevykonania navrhnutého dokazovania, odvolací súd udáva, že je toho názoru, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu je vecou a úlohou súdu. Súd pochybí iba vtedy, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý by bol spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, a ktorého vykonanie je prípustné. Okresný súd v danom prípade nevykonal dokazovanie výsluchom znalkyne, nakoľko žalobkyne neuhradili preddavok na vykonanie tohto dokazovania. Prvoinštančný súd uznesením č. k. 7Csp/130/2020 – 350 zo dňa 16. 09. 2022 uložil žalobkyniam povinnosť spoločne a nerozdielne zložiť preddavok na trovy dôkazu vo výške 50,- Eur, v lehote 3 dní od jeho doručenia, keďže s vykonaním dôkazu spočívajúcom vo výsluchu znalkyne sú spojené výdavky. Žalobkyne nezložili súdu preddavok na vykonanie tohto dôkazu a voči tomuto rozhodnutiu ani nepodali v zákonnej lehote sťažnosť, a preto toto rozhodnutie sa stalo právoplatným. Vzhľadom na sporový charakter konania, okresný súd bol tak oprávnený nevykonať navrhnutý dôkaz. Rovnako žalobkyne neuviedli, na aké skutočnosti by mala byť znalkyňa vypočutá ku skutočnostiam týkajúcim sa znaleckého posudku. Žalobkyne žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátili ani záver znaleckého posudku o všeobecnej hodnote nehnuteľnosti.

26. Podľa názoru odvolacieho súdu o neplatnosti dobrovoľnej dražby možno rozhodnúť, len ak nebola uskutočnená v súlade so ZoDD. Žalobkyne v tomto smere neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu práve k žalovaným 1/ až 3/, keďže nepreukázali porušenie ustanovení ZoDD, ktoré by boli spôsobilé vyvolať účinky neplatnosti opakovanej dražby. Ak žalobkyne spochybňovali inštitút dobrovoľnej dražby, odvolací súd konštatuje, že inštitút záložného práva a inštitút dobrovoľnej dražby sú súčasťou nášho právneho poriadku. Záložné právo slúži na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníkom, ktorý dlžníkovi vyplýva zo záväzkového vzťahu. Záložné právo má k záväzkovému vzťahu akcesorickú povahu. Vznik a trvanie záložného práva súvisí so zabezpečenou pohľadávkou. Záložné právo plní zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu a predstavuje legitímny inštitút, na ktorého realizáciu slúži práve ZoDD. V danom prípade je nepochybné, že postúpením pohľadávky zo strany ČSOB ako postupcu na žalovaného 1/ ako postupníka došlo nie len k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere, ktorá bola judikovaná (rozhodnutím okresného súdu č. k. 9Csp/14/2017 – 106 zo dňa 28. 11. 2017), ale v zmysle § 151c ods. 3 OZ aj k prechodu záložného práva k predmetu dražby na žalovaného 1/. Prechodom záložného práva, tak prešli všetky práva práve na žalovaného 1/, ktorý sa stal novým veriteľom a záložným veriteľom, a ktorý bol oprávnený uspokojiť sa, resp. domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (predmetu dražby) v prípade, že pohľadávka nebola riadne a včas uhradená. Žalobkyne sa domáhali určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva ešte voči pôvodnému záložnému veriteľovi – ČSOB, pričom v tomto konaní boli neúspešné, keďže ich žaloba bola zamietnutá (viď rozsudok okresného súdu č. k. 4C/14/2013 – 123 zo dňa 23. 06. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/47/2017 – 169 zo dňa 18. 10. 2017). Žalobkyne tak po vykonaní opakovanej dražby využili osobitný typ žaloby, a to žalobu o určenie neplatnosti dražby v zmysle § 21 ods. 2 ZoDD. K úspešnosti takejto žaloby nepostačuje len zistenie, že došlo k porušeniu ustanovení ZoDD, ale musí ísť o také porušenie, ktorým je žalujúca strana reálne dotknutá na svojich práva. Medzi porušením a vznikom ujmy musí byť príčinná súvislosť. Z uvedeného tak vyplýva, že pre úspešnosť žaloby musia byť kumulatívne splnené dva predpoklady a to, že boli porušené ustanovenia ZoDD, a že žalobkyne boli práve porušením týchto povinností fakticky dotknuté na svojich právach. Žalobkyne v konaní nepreukázali porušenie žiadnej z povinností, ktorá by dosahovala takú intenzitu, aby došlo k vzniku ujmy na ich právach. Vo vzťahu k neskoršiemu začiatku opakovanej dražby a s tým spojenou neplatnosťou dražby v zmysle § 21 ods. 6 ZoDD, tak ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania neskorší začiatok bol zapríčinený aj v dôsledku konania žalobkyne 1/. Začiatok opakovanej dražby konanej dňa 04. 09. 2020 bol naplánovaný o 14:45 hod., pričom s ohľadom na skutočnosť, že tesne pred termínom jej otvorenia sa dostavili ďalšie osoby bolo potrebné vykonať registráciu a vybrať vstupné od verejnosti, ktorá sa dostavila na opakovanú dražbu. Posunutie začiatku opakovanej dražby o 9 minút nepredstavuje taký zásah, ktorý by nejakým spôsobom ovplyvnil, či dokonca ohrozil priebeh samotnej

opakovanej dražby. Uvedené tak samo o sebe nepredstavuje zásah takej intenzity, ktorý by mohol spôsobiť neplatnosť opakovanej dražby. Taktiež notárska zápisnica, ktorou bol osvedčený priebeh opakovanej dražby obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 27 ods. 2 až 7 ZoDD ako aj § 47 zákona č. 323/1992 Zb. notársky poriadok. K námietke žalobkyň týkajúcej sa odovzdania predmetu dražby, tak ich tvrdenie o aplikácii § 29 ods. 1 ZoDD je absolútne nedôvodné. K aplikácii § 29 ods. 1 ZoDD dochádza jedine v prípade hnutelných vecí, prípadne iných práv majetkových hodnôt, ktorých hodnota nepresahuje sumu 33.193,92 EUR. V takýchto prípadoch nie je potrebné osvedčiť priebeh dražby ani notárskou zápisnicou. Ak je však predmetom dražby byt, dom, iná nehnuteľnosť, podnik alebo jeho časti alebo ak najnižšie podanie hnutelných vecí, práv a iných majetkových hodnôt presiahne sumu 33.193,92 EUR, tak predmet takejto dražby musí byť osvedčený notárskou zápisnicou, pričom v takomto prípade sa na odovzdanie predmetu dražby aplikuje § 29 ods. 2 ZoDD. Keďže v opakovanej dražbe bol predmetom dražby rodinný dom s príslušenstvom, tak je nepochybné a zároveň logické, že k odovzdaniu predmetu dražby dochádza v zmysle § 29 ods. 2 ZoDD. Z uvedených dôvodov tak okresný súd rozhodol vecne a právne správne, keď žalobu voči žalovaným 1/ až 3/ zamietol z dôvodu nepreukázania dôvodu neplatnosti opakovanej dražby.

27. Odvolací súd konštatuje, že zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalovanému 4/ je taktiež bezpochybné vecne a právne správne rozhodnutie. V ust. § 24 ods. 4 ZoDD je uvedený uzavretý a taxatívny výpočet subjektov konania o určenie neplatnosti dražby v zmysle § 24 ods. 2 ZoDD. Stranami sporového konania sú predchádzajúci vlastníci (t. j. žalobkyne 1/ a 2/) alebo iné osoby, ktoré by mohli byť dotknuté na svojich právach v súvislosti s vykonanou dražbou. Týmto subjektom prináleží aktívna vecná legitímácia. Na druhej strane – pasívna legitímácia v spore o určenie neplatnosti dražby svedčí navrhovateľovi dražby, ktorým bol žalovaný 1/, dražobníkovi, t. j. žalovanému 2/ a vydražiteľovi, ktorým sa stal žalovaný 3/. Stranou sporu tak nie je notár (žalovaný 4/), ktorý v zmysle § 20 ods. 13 ZoDD len osvedčil priebeh dražby spísaním notárskej zápisnice. Ak teda žalobkyne žalovali aj notára, ktorý osvedčil spísaním notárskej zápisnice priebeh dražby, tak žalobu voči nemu podali neoprávnene, keďže tento nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v spore o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby.

28. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie vo veci samej potvrdil z vecne správnych dôvodov a potvrdil aj závislé výroky o trovách konania.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným 1/ až 3/ priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči neúspešným žalobkyniam, ktoré sú povinné tieto nahraďiť spoločne a nerozdielne v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. Žalovanému 4/ napriek tomu, že bol v odvolacom konaní taktiež úspešný náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyniam nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli, keďže sa k odvolaniu žalobkyň nevyjadril a ostal pasívny, a preto v súlade s čl. 17 CSP mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. 02. 2018).

30. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).